

Kahdeskymmeneskolmas sunnuntai helluntaista

Antakaa toisillenne anteeksi

Tämän sunnuntain aihe on anteeksiantamus. Sitä tarvitsemme niin kuin jokapäiväistä leipää: ”Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa”. Anteeksisaamisen ja anteeksiantamisen tulee Isä meidän -rukouksen mukaan kulkea käsi kädessä. Sydämen kovuus ei kuitenkaan halua tietää tästä mitään. Se pitää hyvänä anteeksisaamisen, mutta kieltäytyy sitä antamasta. Tätä havainnollistaa vertaus armottomasta palvelijasta.

Profeetta Joona saarnaa parannusta Ninivessä. Sen vaikutuksesta kaupungin kuningas määrää kaikki pukeutumaan säkkiwaatteeseen, istuutumaan tomuun ja hylkäämään väärät tekonsa. Jumala muuttaa mielensä eikä salli sen onnettomuuden kohdata kaupunkia, jolla Hän oli sitä uhanut.

Joonankin pitäisi iloita siitä, että Ninive säästyi Jumalan uhkaamalta tuholta. Tätä hän ei suinkaan tee, vaan alkaa murjottaa ja jopa moittii Jumalaa siitä, että Hän on armahtanut kaupunkia. Joona sanoo tienneensä tämän jo ennen matkalle lähtöä ja siitä syystä halunneensa paeta. Jumala kysyy profeetalta: Onko sinulla mitään syytä olla suutuksissa?

Jumala on hyvä myös murjottavalle Joonalle ja antaa risiinikasvin kasvaa varjostamaan häntä päivän helteeltä. Tähän tehtävään se sopiikin erinomaisesti paistinpannun kokoisten lehtiensä ansiosta. Risiinikasvin varjossa profeetta lauhduttaa mielipahaansa. Häntä odottaa kuitenkin uusi opetus: Jumala antaa madon nakertaa risiinikasvin kuoliaaksi, jolloin sen lehdet lakastuvat nopeasti kovassa helteessä. Joona myrtyy entisestään ja joutuu Jumalan puhutteluun: Profeetta harmistuu itsensä tähden risiinikasvin lakastumisesta, mutta on valmis antamaan tuhon omaksi 120 000 niviäistä. Jumalan tulee sääli parannuksen tehnyttä kaupunkia. Siksi hän armahtaa sen. Profeetta joutuu tekemään tiliä sydämensä kovuudesta (Joona 3-4).

Simei kivittää Daavidia pakomatalla Jerusalemissa Jordanin toiselle puolelle ja kutsuu häntä murhamieheksi ja roistoksi. Osat vaihtuvat Absalomien kapinan kukistamisen jälkeen. Simei tulee Daavidia vastaan Jordanille, pyytää armoa ja saakin sen kuninkaalta. Hän on kuitenkin syyllistynyt majesteettiloukkaukseen. Daavid kunnioittaa Simeille antamaansa koskemattomuuslupausta, mutta jättää pojalleen Salomolle rankaisemisen (2. Sam. 16-19; 1. Kun. 2).

Herran Jeesuksen kertomassa vertauksessa verotulojen ostaja on jäänyt velkaa hallitsijalle 10 000 talenttia. Yksi talentti on 6 000 denaaria. Yksi denaari oli työmiehen tavallinen päiväpalkka; velkasumma on siis 60

miljoonaa denaaria. Verotulojen ostaja pyytää hallitsijaa olemaan kärsivällinen ja lupaa maksaa. Valtavan summan huomioon ottaen hänen lupauksensa on tyhjän arvoinen. Kuninkaan tulee häntä sääli, ja hän antaa velan anteeksi. Armahdettu on tuskin poistunut kuninkaan luota, kun hän jo alkaa vaatia kiireimmän kaupalla omalta velalliseltaan 100 denaaria. Hänen sydämensä kovuus ei helly toisen armon anelusta, ja niin velallinen heitetään vankeuteen. Tieto tästä tyrmistyttää toiset palvelijat, jotka tekevät siitä ilmoituksen kuninkaalle. Hallitsija langettaa tuomion hulttiolle raskauttaviin asianhaarain vallitessa. Opetus on selvä: Kuningas on Jumala ja meidän jokaisen on valvottava, ettemme toimisi samoin kuin vertauksen suurvelallinen.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 130

Su: 1. Moos. 50:15-21, Ef. 4:30-32, Matt. 18:23-25

Ma: 1. Piet. 3:8-9 / Ps. 143:1-2,6-8

Ti: Matt. 18:(15-)21-22 / 1. Piet. 3:8-9

Ke: 1. Moos. 13:5-11,14-16 / 1. Kor. 12:4-11

To: Matt. 6:14-15 / Joona 3:1-5,10; 4:1-11

Pe: Fil. 1:6-11 / Mark. 4:21-25

La: Jes. 64:4-8 / 1. Tess. 5:14-23

Virsiroukous:

Anteeksi anna velkamme, syntimme, laiminlyöntimme. Tee meidät armahtaviksi, anteeksiantoon valmiiksi. Näin omiesi joukossa suo rakkauden vallita.

208: 6